R 5412

"உதவுதலின் ஆவி"
"THE SPIRIT OF HELPFULNESS"

"அடுத்தவருடைய நன்மைக்காகவும் வளர்ச்சிக்காகவும் செயல்பட்டு அவர்களுக்கு உகந்தவர்களாக வாழுங்கள்" – ரோமர் 15:2 (திருவிவிலியம்)

இங்குள்ள வசனத்தின்படி இளையவர்கள் பிறனுடைய பக்திவிருத்திக்கேதுவாக அல்லது முதியவர்கள் அவ்வாறு செய்யவோ அப்.பவுல் இங்கு கூறாதபடி, மாறாக நம்மில் ஒவ்வொருவனும் பிறனுடைய பக்திவிருத்திக்கேதுவாக நன்மையுண்டாகும்படி அவனுக்கு பிரியமாய் நடக்கக்கடவன் என்றே கூறுகிறார். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் கர்த்தர் நிமித்தமாக அவ்விதமான ஆர்வமுடையவர்களாக இருப்பதோடு, எஜமானருடைய அந்த ஆவியை அதிகஅளவில் பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும். அதாவது, குறிப்பக மற்றவர்களுடைய உழைப்பில் சுயத்தை திருப்திப்படுத்துவதைவிட தங்களைத் தாங்களே தியாகம் செய்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

நாம் கர்த்தருடைய ஆவியைப் பெற்றிருப்போமானால் விசேஷமான வழிநடத்துதல்களுக்கு காத்திராமல் பல்வேறு வகையில் சுயத்தை பலியாக்கும் முறைகளை கண்டறியலாம். அன்பின் ஆவியானது நம்முடைய சொந்த இயல்பான முன்னுரிமைகளுக்கு எதிராக நம்மைத் தூண்டுவதோடு, அவ்விதமாக செயல்படும்போது நாம் ஒருவருக்கொருவர் நன்மையான வகையில் உதவிசெய்யலாம்.

கொரிந்து சபைக்கு அப். பவுல் தன் நிருபத்தை எழுதும்போது, இக்கொள்கையை கிரேக்க பாரம்பரியத்தில் நடைமுறையில் இருந்த கோவில்களில் படைக்கப்படும் இறைச்சியை மேற்கோள்காட்டி விளக்குகிறார். அவ்விதமாக விக்கிரகங்களுக்குமுன்பாக படைக்கப்பட்டபின்பு, அந்த இறைச்சியானது பரிசுத்தமானது என குறிப்பாக கருதப்பட்டது. அவ்வகையில் கிடைக்கக்கூடிய எல்லா இறைச்சியும் விக்கிரகங்களுக்கு படைக்கப்பட்டதாயிருக்கும். எனவே யாரொருவர் இறைச்சி உண்ண விரும்பினால் அவ்விதமாக படைக்கப்படாத இறைச்சியை அவர் காணமுடியாது.

விக்கிரக வணக்கத்திலிருந்து வெளியேறி கிறிஸ்தவத்துக்குள் வந்திருந்தவர்கள், விக்கிரகங்களை ஆராதிப்பது தவறு என அறிந்திருந்தார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் ஒன்றான மெய்தேவனைக் குறித்து கற்றறிந்திருந்தார்கள். மேலும் விக்கிரகங்களுக்கு படைக்கப்பட்டதினால் அந்த இறைச்சியும் எந்தளவும் பாதிப்புக்குள்ளாகாது எனவும்அறிந்தார்கள். ஏனெனில் விக்கிரகம் என்று ஒன்றுமில்லை. ஆனாலும் எந்தவொரு பெலவீனமான சகோதரருடைய மனசாட்சியை – அதாவது, விக்கிகங்களுக்கு படைக்கப்பட்ட அந்த இறைச்சியை இன்னும் புனிதமானதாகவோ அல்லது கறைபடிந்ததாகவோ அவர் எண்ணுவாராகில், அவருடைய மனசாட்சியாவது காயப்படாத வகையில் அதை தவிர்க்க அவர்கள் முன்வரவேண்டும். எனவே இவ்விஷயத்தில் விசாலமான அல்லது உண்மையான பார்வை இல்லாத ஒரு சகோதரருக்கு இடறுதலாக இருப்பதைவிட, முற்றிலும் தான் மாம்சம் புசிப்பதைவிட்டுவிடுவேன் என அப்போஸ்தலர் பிரகடனப்படுத்துகிறார். அவ்வாறான ஒருவரை இடறலடையச் செய்வது, நல்வழியில் இருந்து அவரை முற்றிலும் தூக்கியெறிவதாகும் என கூறுகிறார்.

நம் உரிமையில் நம் பொறுப்பு

மாம்சம் புசிப்பது சரியானதல்ல என அப்போஸ்தலர் கூறவில்லை. ஆனால் மற்றவருடைய பக்திவிருத்திக்காக தன் உரிமைகளையும் சிலாக்கியங்களையும் விட்டுக்கொடுக்க தான் முன்வருவதாக கூறுகிறார். மற்றவர்கள் என அப்போஸ்தலர் கூறுவது என்னவெனில், விக்கிரகங்களுக்கு படைக்கப்பட்ட மாம்சம் எவ்வகையிலும் பாதிப்படையவில்லை என்பதை முற்றிலுமாக ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களாக இருப்பவர்கள் ஆவர். கற்சிலையின்முன் வைக்கப்படும் இறைச்சியோ அல்லது விக்கிரகத்தின் முன் வைக்கப்படும் இறைச்சியோ அவைகளால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் ஒரு சகோதரரை இடறலடையச்செய்வதைவிட முற்றிலுமாக இறைச்சியுண்பதை விட்டுவிடுவது எனக்கு மிகவும் நல்லது என அப்.பவுல் கூறுகிறார்.

இக்கொள்கையானது வெளிப்படையானது. நாமும்கூட அவசியமிருப்பின், எந்தவொரு சகோதரருக்கு உதவும் வகையிலோ அல்லது இடறலடையச் செய்யாதிருக்கும் விதமாக நம்முடைய சில உரிமைகளை விட்டுவிட முன்வரவேண்டும். கர்த்தருடைய பிள்ளைகளில் சிலர் உணர்ச்சிமிக்கவர்களாகவும், சிலர் அதில் குறைவானவர்களாகவும் இருப்பர். இதில் அதிக உணர்வுள்ளவர்கள் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் அதிக பலமுள்ளவர்களாக கர்த்தருக்கு பிரியமானவை எவை என சுலபமாக அறிந்துணர்ந்திருப்பர். ஒரு கிறிஸ்தவராக இருப்பதினால் கர்த்தருக்கு எதிரான எந்தவொரு காரியத்தையும் செய்ய விரும்பாதவராக, தன் வாழ்வின் மீதியுள்ள காலம் முழுவதையும் மாம்சம் புசியாமல் இருக்கவேண்டுமானாலும் கூட அவர் இருப்பார்.

ஆனாலும் தன் சொந்த மனசாட்சி அங்கீகரிக்கும் எந்தவொரு முடிவை எடுக்கும்போது, தன் நுண்ணறிவின்படியோ அல்லது மனதின் யோசனையின்படியோ எந்தவொரு சகோதரருக்கு காயம்

ஏற்படுத்தும் வகையில் அவற்றை அனுமதிப்பாரா ? என்ற கேள்வி எழும்புகிறது. ஒரு சகோதரர் பெலவீனமடையும்பொருட்டு இடறலடையச் செய்யவோ அல்லது தன் மனசாட்சியை அவர் மீறும்பொருட்டோ செய்ய விரும்புவாரா ? அல்லது தன் சகோதரன் நன்மையடையும்பொருட்டு தனக்குண்டான எல்லாவற்றையும் இழக்க விரும்புவாரா ? அப்.பவுல் இதற்கு மறைமுகமான பதிலை அளிக்கிறார்; அவர் கூறும்போது, சகோதரருக்கு விரோதமாக ஒருவர்அவ்விதமான பாவம்செய்து அவருடைய பெலவீனமான மனசாட்சியைக் காயப்படுத்தும்போது, கிறிஸ்துவுக்கு எதிரான பாவமாக அது இருக்கிறது. "ஆகையால் போஜனம் என் சகோதரனுக்கு இடறலுண்டாக்கினால், நன் என் சகோதரனுக்கு இடறலுண்டாக்காதபடிக்கு, என்றைக்கும் மாம்சம் புசியாதிருப்பேன் " – 1கொரிந் 8:1–13.

ஞாயிறு ஆராதனை

மேற்கண்ட கொள்கையை ஞாயிறு ஆராதனை அனுசரித்தல் விஷயத்தைப்பொருத்தவரையில், யூதர்கள் ஓய்வுநாளை கடைப்பிடித்ததுபோன்று அடிமைத்தன முறையாக எண்ண வேண்டுவதில்லை. ஆனாலும் நாம் சாமார்த்தியத்தை பயன்படுத்துதல் (Driving tacts) அல்லது தேவையற்ற சத்தத்தை தவிர்க்கவேண்டும். இசைக்கருவியை மீட்டியபடியே பாடுவதை நாம் தவிர்க்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்வது, பொதுவாக, பரிசுத்தமான காரியங்களை காத்துக்கொள்வதாக பொதுவாக உணரப்படாது.

ஓய்வுநாளை கடைபிடிக்கக்கூடாது என கருதும் மற்றவர்களுடைய கருத்தை நாம் நிராகரிக்கவேண்டும். இதை நம்முடைய நன்மைக்காகவே செய்யவேண்டும். நாம் அறிந்திருக்கிறபடி ஒவ்வொரு நாளும் மாபெரும் ஓய்வுநாளின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதோடு, கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக நாம் இளைப்பாறுவதைக் குறிக்கிறது. நாம் ஒரு மாபெரும் சுயாதீனத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் மற்றவர்களை காயப்படுத்துவதற்காக இந்த சுயாதீனத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடாது.

ஓய்வுநாளில் எந்தஒரு வேலை செய்வதும் நான்காம் கட்டளையை மீறுவதாயிருக்கும் என அநேகர் நினைக்கின்றனர். நம்முடைய பார்வையின்படி யூதர்களுடைய ஓய்வுநாள் ஒரு அடையளமாக இருக்கிறது. மேலும் அதினுடைய நிஜம் என்ன என்று நாம் காண்கிறோம். ஓய்வுநாளின் நிஜத்தை நாம் அனுபவிக்கிறோம். ஆனாலும் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் வேலை செய்வதற்கு நாம் சுயாதீனம் பெற்றிருக்கும் அதே வேளையில், அவ்வாறு செய்தல் ஒருவேளை நம்முடைய அயலானுக்கு இடறல் உண்டாக்க நேரிடலாம். ஞாயிற்றுக்கிழமையை அநுசரிக்காமல் இருக்கும் எந்தவொரு கொள்கையையும் நாம் மீறுவதில்லை. ஆனால் நம்முடைய அயலானை இடறலடையச் செய்யாதபடி, நம்முடைய வேலைக்கு அந்நாளில் செல்லாமல் இளைப்பறுவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். மேலும் தேவனுடைய வார்த்தைகளை தியானம் செய்ய நம்மை நாமே தருகிறோம்.

கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் பொதுவாக ஞாயிற்றுக்கிழமைகளை எவ்வாறு அனுசரிக்கலாம் என, அவர்கள் எண்ணுவதுபோல் கடைப்பிடிப்பதில்லை. அநேகருடைய கருத்தானது யூதருடைய பிரமாணத்தின்படி மிகவும் கண்டிப்பான முறையில் இருக்கவேண்டியதாகும். மேலும் ஒரு காளையோ கழுதையோ, மோட்டார் வண்டியோ அல்லது நீராவி கார்களையோ உபயோகிக்கக்கூடாது என்கின்றனர். நிஜமாகவே, ஓய்வுநாளில் எந்தவொரு நீண்டதூரத்தையும் அடைய பிரயாணம் செய்யும் உரிமையை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்காமலிருக்கக்கூடும்.

உண்மையின்படி, தற்கால பெயர்சபைகள் அவர்களுடைய சொந்த புரிதலின்படிகூட தேவபிரமாணத்தின்படி நடப்பதில்லை. நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத்தக்கதாக இப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் ஓய்வுநாளைக் குறித்தான உண்மையினை தெரிந்துகொள்ள உதவலாம். ஆனாலும் அவர்கள் மனசாட்சி காயப்படாமல் அவர்களுடைய மனவேதனையினின்று அவர்களை விடுதலையாக்கலாம். ஞாயிற்றுக்கிழமையானது எவ்வகையிலும் அமைதியான மற்றும் பயபக்திக்குரிய நாளாக இருக்கவேண்டும். அந்நாளில் வியாபார சம்பந்தமானவைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டோ அல்லது கூடுமானவரை தூக்கியெறியப்பட்டு தேவ ஊழியத்துக்கென்று விசேஷமாக அர்ப்பணிக்கப்படவேண்டும். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கர்த்தருடைய பணியில் ஆர்வங்கொண்டு நீராவி மோட்டார் வாகனங்களையோ, தெருக்களில் இயக்கும் வாகனங்களையோ உபயோகப்படுத்துவதிலிருந்து நாம் எப்போதும் தடைசெய்யப்படுகிறோம்.

அப்போஸ்தலர் பயன்படுத்தியதுபோல்(எபி4:9), ஓய்வுநாள் என்பது இளைப்பாறுதலை அடையாளப்படுத்துவதை நினைவில் கொள்ளும்போது, கிறிஸ்துவின் சபையானது ஒவ்வொருநாளும் ஓய்வுநாளை அல்லது இளைப்பாறுதலை அநுசரிப்பதோடு, இது விஷயமாக தேவனுடைய ஏற்பாடுகளை உணர்ந்துகொள்கின்றனர். சபையைப் பொறுத்தமட்டில் ஒவ்வொரு ஏழாம் நாளை கடைப்பிடித்தாலும் விசுவாசத்தில் இளைப்பாறாமல் அல்லது இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்க தவறினால் அவர்கள் உண்மையான ஓய்வுநாளை அநுசரிக்காமல் வேறொன்றைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர்.

ஓய்வுநாள் நியமனம் யூதர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. நம்முடைய உடன்படிக்கையின் கீழாக மேலான ஒரு ஏற்பாட்டை பெற்றிருக்கிறோம். நாம்அநுதினமும் இளைப்பாறுதலில் நம்முடைய ஓய்வில் பிரவேசிக்கின்றோம். நாம் இன்னும் மேலான

ஓய்வுநாளுக்குள் விரைவில் பிரவேசிப்போம் என நம்புகிறோம். அந்த ஓய்வுநாளாகிய ஆயிரமாண்டில் இருதயத்தில் மாத்திரம் இளைப்பாறாமல், பரிபூரணத்திலும் இளைப்பாறுவோம். மேலும் அதன்பின்பு வாழ்க்கையில் சோதகைளாலோ அல்லது சிரமங்களாலோ சூழப்பட்டிருக்கமாட்டோம். இயேசு தம்முடைய ஊழியத்தில் அற்புதங்களையும், வியாதியஸ்தர்களை சொஸ்தமாக்கவும் ஓய்வுநாளையே தெரிந்துகொண்டார். ஏனெனில் அந்த மாபெரும் ஓய்வுநாளாகிய ஏழாவது ஆயிரமாண்டில், அதாவது ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில், தாம் நிகழ்த்தும் அம்மாதிரியான செயல்களையே அப்போது நிகழ்த்திக் காண்பித்தார்.

நம் அயலாருக்கு தடைசெய்கிறவர்களாயல்ல, உதவி செய்பவர்களாக

இக்கோட்பாட்டை நாம் பொதுவான வகையில் செயல்படுத்தலாம். நாம் இதை கிறிஸ்தவ ஜனங்களோடு உரையாடுவதில் பயன்படுத்தலாம். அறியாமையில் இருக்கும் ஜனங்களை இகழ்ந்துபேச ஒரு வழியுண்டு. ஆனால் இது அன்பல்ல. அன்பானது மற்றவர்களுடைய பெலவீனங்களை வெளிப்படுத்துவதில் மகிழாது. நம்முடைய வார்த்தைகளிலும் செயல்களிலும் கவனமாயிருந்து, கண்ணியமாக இருப்போமேயானால் நாம் உதவிகரமுள்ளவர்களாவோம்.

‘‘ கண்ணியம் என்பது கருணையானதை, கருணையின் வழியில் பேசும், செய்யும்’’

ஒருவர் கொள்கை அல்லது கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் கண்ணியமாக இருக்கலாம். நமக்கு அடுத்தவர்களை நாம் பிரியப்படுத்துதல் அவர்களுடைய பக்திவிருத்திக்காக இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருப்பதிலும், அவர்களது வளர்ச்சியிலும், அவர்களை எழுச்சியடையச் செய்வதிலும், அவர்களை கட்டியெழுப்புவதிலும் நாம் களிகூறுகிறவர்களாயிருக்கவேண்டும். நாம் ஒரு இனிமையான, கருணையான வார்த்தையைப் பேசும்போது, அது அவர்களை கட்டியெழுப்ப உதவும். மேலும் அன்பில்லா வார்த்தைக்குப் பதிலாக அன்பான வார்த்தை பேசியே ஆகவேண்டும்.

நாம் மற்றவர்களை கட்டியெழுப்புவதே நம் மனதில் முதன்மையான காரியமாக இருக்கவேண்டும். அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல், ‘‘ஒருவரையொருவர் கவனித்து’’ ஒருவரையொருவர் தூண்டுவதற்கு நமக்குத் தெரிந்தபடி பலவழிகள் இருந்தாலும், பரிசுத்த பவுல் நமக்கு சரியான வழியை காட்டுகிறார். கோபம் வெறுப்பு சண்டை போன்றவற்றில் தூண்டப்படுவதற்கு பதிலாக எதிர்மறையானதை தன் மனதில் கொண்டிருந்தார். மிகவும் நேர்மையான நமக்கு பிரியமான சகோதரரில் சிலரும் இவ்விஷயத்தில் சத்தியத்தின் ஆவியை பெறாதவர்களாக உள்ளனர். மேலும் அவர்கள் எங்குசென்றாலும் மற்றவர்களை அன்புக்கும் நற்கிரியைகளுக்கும் ஏதுவாக நற்சிந்தை பெறும்படி தூண்டாமல், அவர்களின் தீயமனதைத் தூண்டுவதில் பொருத்தமாக செயல்படுகின்றனர்.

நமக்கு அடுத்தவர்களை பிரியப்படுத்துதல் என்பது நன்மைக்கும் நீதியான கொள்கைகளுக்குமாக இருக்கவேண்டும்.மாறாக அவர்களை அநீதியில் கட்டியெழுப்புவது சரியானதல்ல. நம் அயலாருடைய கோழிக்குஞ்சுகள் நம்முடைய தோட்டத்தில் எங்கும் சுற்றித்திரிய அனுமதிப்பது சரியானதென்று நாம் எண்ணக்கூடாது. நாம் நீதிக்காக உறுதியாக நிற்பதன்மூலம் அவர் அதிக பக்திவிருத்திக்கேதுவாக பலப்படுவார் என நாம் நினைக்கலாம். ஆனால் அவர் அவருடைய கோழிக்குஞ்சுகளை எவ்வாறு கையாளவேண்டும் என அவருக்கு நாம் தெரிவிக்கக்கூடாது. நம்முடைய இடத்திலிருந்து அவரது கோழிக்குஞ்சுகளை போகச்செய்வதற்கு நாம் இயன்றளவிற்கு சிறப்பான முயற்சி மேற்கொள்ளலாம். அதற்கு மாறாக அவருடைய வீட்டிற்குள் சென்று, அவருடைய கோழிக்குஞ்சுகளையோ, குடும்பத்தாரையோ, குழந்தைகளையோ அதிகாரம் செய்தால் நாம் தவறுகிறவர்களாயிருப்போம். அவ்வாறு செய்தால் நாம் வீண் அலுவற்காரராகிவிடுவோம். நம்முடைய சொந்த குடும்பத்தின் பெலவீனங்களை கண்காணிப்பதே நமக்கும் போதுமானதாகும்.